

بِقَلْمَدَانْشِنْدَهْ بَحْرَمْ جَنَاب
آقَای دَكْرَ عَظَمَاهُ اللَّهُ شَهَابُ بُور

مادِیت چگو نه مصلحتی امیت

در جستجوی جواب کافی

سخنان نظر جناب آقای دولتشاهی را بدقیقت خواندم . من خواستم در پیرو و مطلب مطرحه ایشان استدلالی را که بفکر اشخاص متخصص این فن در اول و هله خطوط میکند کافی بدانم . ولی دیدم آن جواب کاملاً قانون کننده نخواهد بود .

میخواستم بگویم که خداوند راهه دایت و کفر هر دورا نشان داده تا هر راهی را که خواست اتخاذ نماید . «انا هدیناه السبيل اما شا کر آء و اما کفو» (۳-۷۶) مارا هرا باونمودیم خواه سپاسگذار باشد و با ناسپاس . اما فکر کردم که ممکنست ایشان بگویند : «همین آیدلیل براینست که راه خوب و بد هر دورا خود او ساخته و در پیش پای گذارده است . پس ناچاریم بگوئیم در مقابل بشر دورا بآزاست یکی اصطلاحاً خوب و دیگری بد

دوراه خوب و بد

برای کسی که معتقد است که هیچ رکی جز باذن خدا نمیزند و هیچ انومی جز بفرمان اوخر کت نمیکند و هیچ بر کی جز بخواست او نمیجند و هیچ مو لکولی جر بفرمان او در عالم قدرت ندارد (هر موحدی چنین عقیده دارد، اگر نداشته باشد موحد نیست) پس هر کثر نمیتوان نیم جز این چیزی بگوئیم که هم راه خوب با مر و فرمان الهی در جهان ساخته شده و هم راه بدقصد سلطنه و قدرت و اراده او بوده و هست جز این چهاره نداریم.

نمونه‌ای از آیات تایید کننده

چون این مطلب اهمیت زیاد دارد و دانستنش برای بشر مفید است بطور نمونه بذکر چند نمونه از آیات فرق آیی زیادی که مؤید این مطلبند مبادرت میکنم.

«وَمَا رَمِيتَ أَذْرِيمَتْ وَلَكُنَ الْفَرْمَى» (۱۷-۸) توپیر نینداختی و قیمه که تیر از دستت رها شد بلکه خدا وند تیر انداخت «وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ازدستت رها شد بلکه خدا وند تیر انداخت آنجه در روز تلافي دوسپاه بشما رسیده همانا الجم عان فباذن الله (۱۶۶-۳) آنجه در روز تلافي دوسپاه بشما رسیده همانا باذن خدا بود «مَا قطْعَتْمَ مِنْ لِيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْهَا فَإِنَّمَا عَلَىٰ أَصْوَلِهَا فِيَادِنَ اللَّهِ» (۵۹-۵) آنچه برید بذکر ما بن هایا باز کذار دید آنها را ایستاده بر بنها خود پس بدسکور خدادست.

سوره اسراء «مَنْ كَانَ يَرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلَنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءَ لَمْ نَرِيدْ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيْهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا» (۱۸) «وَمَنْ أَرَادَ لَآخِرَةً وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأَوْلَئِكَ كَانُوا يَعْمَلُونَ مَشْكُورًا» (۱۹) «كَلَانِمَدْهُولًا وَهُوَ لَاءَ

من عطاء ربک و ما کان عطاء ربک محظوراً «۲۰» ترجمه - هر آنکس که زندگانی دنیا را خواهد در آن آنچه را مابخواهیم بشتای برایش فراهم سازیم در حق هر کس که ما بخواهیم پس برای او دوزخ را گذاریم که فکو هیده و رانده شده آنرا بچشد (۱۸) و هر کس آخرت را بخواهد و در آن بکوشد و مؤمن باشد پس کوشش آنان مورد سپاس وافع خواهد شد (۱۹) ما همه را کمال میدهیم هم این دسته را دهن آن دسته را از بخشش پرورد کارت و بخشش پرورد کار توباز داشته نیست (۲۰)

«بضل به کثیر او بهدی به کثیر» (۲۶-۲) عده زیادی با آن کمراه میشوند و عده زیادی با آن هدایت میباشند «آن هی الافتنتک تضل بها من تشاع و تهدی من تشاع و انت ولینه» (۷-۱۵۵) این جز آزمایش توئی سرپرست کنی با آن هر که رامیبخواهی و زاهنماei کنی هر که رامیبخواهی توئی سرپرست ما « و مالرسلنا من رسول الابلسان قومه لیبین لهم فیضل الله من شاء و بهدی من شاء وهو العزیز الحکیم» (۱۴) و فرستادیم پیامبری را مگربزبان قوم خودش تا برای آنها (سخنان زاهنماei را) آشکار کنند پس کمراه کند خداهر که را خواهد و هدایت کند هر که را خواهد و اوست صاحب عزت دانانه

دور افتد عمان و سکوت آه دستان کتابخانه فیضیه قم

مسئله در اینست که این بشر بیچاره نادان که بر سر این دو راهی فرار گرفته چه کند و کدام را بر گزینند . البته درست است که انبیا و مصلحین و راهنمایان باو راه خوب و بد را معرفی میکنند و میگویند از این راه برو و از این راه فرو .

اما در مقابل این راهنمائی مصلحین عده کثیری از افراد بشر هستند که در یک محیط دورافتاده و بعید از این راهنمائیها متولد شده‌اند . محیط زندگانی آنها طوریست که این سخنهای بگوششان نرسیده است و یافعلاً امکان رسیدن آن نیست . آنها چه کنند ؟ جواب میدهند این وظیفه کسانیست که اطلاع پیدا کرده‌اند تا بواجب امر معمور و نهی از منکر اقدام کنند و بگوش آنها برسانند . می‌گوییم بسیار خوب آنها اگر نرسانند مقصود و لی تقصیر آن جاهلین فاصله که دسترس به حقیقت ندارند چیست و چرا باشد برای گناهی که نکرده‌اند مجازات شوند .

این وضع کسانی بود که آنها سخن حقیقت نمیرسد . عده‌ای هم هستند که با آنها میرسد ولی بعلت استعداد خاص ظروف مغزی که دارند حاضر بقبول نیستند . با توجه به مطالبی که درباره سرنوشت گفته شد و آیاتی که در بالا شاهد آوردم سرنوشت آنها حکم می‌کند که آنطور باشند . آنها خیال می‌کنند که امراستی که آنها عرضه می‌شود غلط است و آنچه خودشان می‌کنند درست است «وَهُم بِحَسْبِهِنَّ صَنَعًا» ۱۸-۱۹

۲۰ «عمل خودشان عقیده و ایمان دارند . تکلیف آنها چیست ؟

آنوقت است که ناچار باین نتیجه میرسیم که بگوئیم کلیه اینها زونده جهنمند و حالا که سرنوشت آنها را باین روز انداده که ازشنیدن یافبول حقیقت محروم باشند پس بایان سروششان هم اینست که بجهنم بروند لذان اچازیم فائل شویم که عده کثیری از افراد بشر را خداوند برای بردن بجهنم خلق فرموده است . «وَلَقَدْ ذَرَنَا لِلْجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَقْهَرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يَبْصُرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا» ۲۱

همان‌که عده بسیاری از جنها و آدمیان را برای دوزخ آفریدم.
آنها دلها قی‌دارند که با آن نمی‌فهمند و چشم‌های دارند که با آن نمی‌بینند
و گوش‌های دارند که با آن نمی‌شنوند.

آیده‌بار که فوق سر نوشت ترسیم شده در بدن واستعداد مغزی و
جسمی بشر را نیز بخوبی نشان میدهد.

مصلحت چیست؟

وقتی‌که دیدم آن جواب عادی برای برد اشکال جناب آفای دولت‌شاه
قانع کننده نیست آنوقت بهمان مطلبی که ایشان رسیده‌بو دند بر گشتم.
در انتهای مقاله فرموده‌اند: وجود مادیون زیر خود مصلحتی از مصالح جهان
است بلی چنین است.

حال می‌خواهم درباره این مصلحت موشکافی کنم.
مسلم است که در این امر مصلحتی است و اگر غیر از این فکر کنیم
خلاف نظریه توحیدی، خلاف اصل قدرت مطلقه الهی و خلاف علم و نیروی
خداوندی معتقد شده‌ایم. اما این کدام مصلحت است که چنین چیزی را
ایجاد می‌کند.

در این باره است که تو سن فکر را بجولان در این وادی بهناور می‌اندازم
تا این نکته دقیق را موشکافی نمایم.
اعتقادات گو ناسخون

بخوبی میدانید که در دنیا معتقدات فراوان است و بشر از ابتدا
تاریخی که درست ماست تا امروز بزاران کمیش معتقد‌بوده است انبیاء
عظام و راهنمایان الهی که دارای درجات و ماموریت‌های مختلف بوده‌اند هر

کدام در زمان خود و بر حسب احتجاجات و مقتضیاتی برای روشن کردن گوشه‌ای از دستورات الهی زندگانی، شر آمده‌اند سپس بعد از مدتی که از رفتن آنها گذشته بشر این تعلیمات را آلوده با فکار خود نموده و خرافات و تخييلاتی بآنها آميشته و دستور پادشاهی را که مثل آب زلال سرچشم به بوده با گل ولای خارجی مخلوط کرده و غیر قابل شرب نموده و همین آlundگی دستورات باضافه تغییر مصلحت زمان است که بر انگیختگی پیا مبران بعدی را ایجاد نمود.

تعصب بشر باعث مآدات خود

این نکته نیز برهن است که بشر هر اعتمادی که داشته اعم از دین یا خرافات و یا مخلوط این دو ساخت بآن متمسک بوده بطور یکه حاضر نبوده و نیست جزئی قرین قدمی برخلاف آن بردارد و یا اصلاح خارج از حدود دایره آنها توسع فکر را بجونان اندازد و قدمی بفکر و اندیشه شخصی اجازه دهد که از چهار دیواری آن معتقدات بخارج بینندی شد شاید در بین ون آنها حقایق دیگری هم باشد که از او منخفی مانده است. نه تنها بخود اجازه این تجاوز را داده بلکه آنقدر در باره این افکار محدود تعصب بخرج میدهد که اگر دیگری جزو تو هیئتی با آن بکند یا اجازه راهنمائی و هدایت او را بخود بددهد حاضر است بیفکر انه و وحشیانه شکم طرف را بدد بدون اینکه اصلاً بینندی شد شاید طرف حق داشته باشد.

راستی که اسلام چقدر بالارزش است که آزادی در افکار و عقیده را برای پیروان خود تجویز فرموده است.

چهار دیواری عقاید

خوب حالا وضعیت دنیای امروز را نزد خود مجسم کنید که صدها دین و عقیده مختلف در جهان هست و صدها نفر هم با تواع و اقسام ادعای پیامبری داشته و دارند. برخی از کیش هادراری میلیو نها بلکه صدها میلیون پیروان هستند و پیروان واقعی و معتقد آنها در چهار دیواری عقایدشان حبس مانده اند. هر یک از پیروان هر کدام از این صدها عقاید بقدری در در عقیده خویش تعصّب بخراج میدهدند که حاضر نیستند.

جزئی خدش ای بیکی از فروع اعتقادات آنها وارد بیاید هر کدام هم خود را ذیحق و درست میدانند و دیگرا نرا کمراء میشمارند و مستحق جهنم میدانند.

«وقالوا لى يدخل الجنة الا من كأن هودا او نصارى تلك اماميهم قل
هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين» (۱۱-۲) کفتند جز کسیکه یهودی یا
ترساست بهشت در نمیاید. این آرزوی شانست. بیکو دلیل خود را بیاورید
اگر راست میگویید.

«وقالت اليهود ليست النصارى على شيءٍ وقالت النصارى ليست اليهود
على شيءٍ وهم يتلون الكتاب كذلك قال إنذين لا يعلمون مثل قولهم فالله
يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون» (۱۲-۲) یهودان کفتند
که ترسا یان بر چیزی استوار نیستند و ترسا یان کفتند یهود یان بر چیزی
استوار نیستند در حالیکه ایشان کتاب را میخوانند. کسانیکه نمیدانند
مانند قول ایشان کفتند. خداوند روز رستاخیز در آنجه کفتند بین آنها
داوری خواهد نمود،

خلاصی از چهار دیواری.

لازم و واجب است که این قبیل اشخاص تا حدودی که سر توشت آنها حکم می‌کند و استعداد ظرف مغز آنها اجازه میدهد از دایره محدودیت و چهار دیواری انجماد فکری بیرون آیند و اندیشه خداداد را که برای جولان کردن در محیط آسمانها وزمین ساخته شده به پرواز در آورند باشد که حقیقت رادر خارج چهار دیواری خودشان کشف کنند.

برای چاره اینکار چه تدبیری بصلاح بوده است؟

اگر میخواهید بهتر بدان پی ببرید بچند مثل زیر توجه کنید تابعه

مطلوب خود را بیان دارم.

مرغ محبوس

روستاییا نیکه مرغ خانگی برای فروش شهر می‌آورند چند روز آنها را در میان جعبه‌های کوچک چوبی یا سیمی محبوس مینمایند بطوريکه مرغان بیچاره در محیط بسیار تنگ و محدود آنجا بزمت تکان می‌خورند و آنقدر با این تنگی جاخو می‌کنند که وقتی هم شهر رسیدند و آنها رادر محله‌ای نیکه برایشان در نظر گرفته شده‌اند اختنند نمی‌توانند درست حرکت کنند. باین لحظ کسیکه می‌خواهد از آن استفاده کند بهتر است آنها را ابتدا در یک محیط بزرگ و باز رهانمایدو بعد از مدتی که از آن محدودیت نجات پیدا کرده و بازآدی خواهد گرفتند و با صطلاح دشان بازشد آنوقت آنها را در هر قفس یا الطافل یا محلی که برایشان در نظر گرفته شده بیندازند. اگر این کار را نکنند مرغ را از محیط محدود قفس چوبی بیک قفس دیگر اندازند چه بسادیده شده که حیوان بیمار گردیده و یا مرده است

استدلال از طریق نفی.

برای قبولاندن یک موضوع راههای مختلفی موجود است ولی یکی از بهترین شیوه ها اینست که یکی از طرفین مباحثه با وجود داشتن اعتقاد بچیزی آنرا بکلی منکر شود و چون زمینه فکری خود را بکلی خالی کرده بهتر میتواند آن عقیده دیگر را بکرسی بنشاند و با وقتی زمینه مغزی طرف را خالی نمود: بهتر میتواند رأی خود را در نظری اثبات نماید.

حالاً گرینباشد یک چنین بحث استدلالی که معمولاً در یک میانجی دویاسه یا چند نفری انجام میشود بمیزان واشن یک دنیا انجام کمیرد چقدر روشنایی در پی این تاریکی وقت پیدید خواهد آمد. موضوع تاریکی وقت مادیت هم چنانکه بعداً خواهیم دید همینطور است و حالاً که اذهان تاحدی خالی شده وقتی تعلیمات پاک الهی بر آنها عرضه شود موجبات سعادتشان را فراهم خواهد نمود.

ظرف خالی و رنگ شفاف.

مثال سوم- ظرفی که در آن مقداری مایع نامناسب وجود دارد اگر بخواهند چیز بهتری در آن بر زند ناچار نخست ظرف را خالی و تمیز کرده و میشویند و بعداً مایع پاک و تازه را در آن خالی میکنند.

مثال چهارم- یک تابلو که زمانی دارای رنگ خوب بود اکنون در اندازه کردو غبار و دست های آلوده کشیده و رنگ آن ابدآ جلوه ای ندارد. برای جلوه دادن آن نقاش مجبور است آلوه کیهان و کرد و غبار را بشوین و بزداید تا باز جلوه و فروغ خود را پیدا کند. این رنگ تمیز شده همان رنگ بود اما حالا که شفاف و صیقلی شده بهتر نیست؟ آیا بر هم روش و واضح نیست که این رنگ شفاف بهتر است

پس چرا در فکر این نباشد. که در دنیا شفاقت بر وند؟
حل اشکالات.

تصور می‌کنیم این مثا لها کا فیست که مطلب را در نظر شما روشنتر مازد.

نتیجه: اشکالاتیکه پیداشده بود در نظر محل می‌شود. هم اعتقاد ما بر این که حداوند از همه چیز آگاه است و زمام همه امور درست است در اینجا مصدق پیدا می‌کند که وجود مادیت و مادیون بدون آگاهی و خارج از زمام وی نیست و هم مصلحت اینکار بر مامعلم می‌گردد.
اینجاست که دین خدائی یعنی دین اول و آخر و یگانه دین الهی که بهمه پیامبر ان در سرچشم وحی نازل شده اهمیتش معلوم می‌شود که باید در زمینه پاک و تمیز شده مغز بشر نقش روشن کننده خود را ایفا نماید.

چگونگی نجات.

هنگامی که فکر بشر از محدودیت خرافات کمیج کننده اعتقادات مختلف و کونا کون و کلاف سردر کم عادات و آداب و تعصبات ملی و رب النوعی خلاص و پرده محدودیت تعصب را درید نا چار تو سن فکر را که بزرگترین نعمت خدادادی بشر است و بهترین ابزار پیشتابی روح در عالم لایتناهی است بحر کت زمیآورد و درباره امور عالم بتفکر میپردازد و در صدد کشف علت امور میافتد وقتیکه علتی را یافت باز بیافتن علت دیگر مشغول می‌شود و در ضمن این کاوش بموضع پیوستگی و بهم بستگی و ارتباط نزدیک علل و معلو لهای مختلف جهان تاحدی آگاه می‌شود و این سیر در علت و معلول متناوب روز بروز مجال اندیشه اش را وسعت میدهد و جلو میرود.

و بازهم اورا و ادار بکاوش و جستجو مینماید . برای میدان تحقیق خود حدودی قابل نمی‌شود و همچنان آنرا ادامه میدهد تا بجایی رساند که خود را قانع بسازد . امامی بیند که بازهم قانع نمی‌شود .

تشنجی کسب‌دانش .

اتفاقاً این تحقیق سیری ناپذیر مطابق دستوری است که در قرآن مجید در مرور برسی در آسمانها داده شده «فَارجعُ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فَطْوَرِ - ثم ارجع البصر کر تین ینقلب اليك البصر خاصه؟» (۶۷-۶۴) پس دیده خود را خوب بگشای آیا هیچ شکافی خییمنی پس بر کردن دیده را دوبار باز گرد بسویت چشم‌سر افکنده .

چه دستور متنی است برای تحقیق و مطالعه و برسی
برخورد بموانع تاریک .

پس از اینکه بشر اینطور آزادانه بسیر در زمین و آسمانها وزندگی و اسرار حیات پرداخت و خوب پیش رفت (چنانکه در سالیان اخیر علوم طبیعی پیشرفت خوبی نموده است) آنوقت است که می بیند باشکالات و موائع و دیوارهایی برخورد کرده که برای او پیش رفتن از آنها میسر نیست . اینها مشکلات و نقاط لایحل کاوش اوست . حلقة‌های مفقوده است . دیوارهاییست که دیگر قدرت پیش رفتن از آنها را ندارد .
و ظیله راهنمای .

اینجاست که وظیفه مردمان روشنی که با نور عالی توحید منور گردیده و فکر شان از این پرده‌ها و حدود نیز گذشته و با تعلیمات پاک خدائی اسلام مجهز شده‌اند آشکارا می‌گردد که آن مردمی که تا آن حد اطلاع حاصل

کرده‌اند بفهماند که آن نقاط تاریکی که در فکر شماست همان کلیدهای است که با روشن شدن آنها مشکلات حل می‌گردند وقتی آنها را بدست آوردید خواهید بود که حق با خدا پرستان است. آنها گفته می‌شود که خدا پرستان سلسله علت و معلولی را که شما کشف کرده‌اید تخطیه نمی‌کنند و شمارا در فهم این مطالب ملامت نکرده.

و خط بطیلان بر آنچه چشم داشت شما دیده و گوش داشت شما شنیده است نخواهد کشید بلکه داشت را یا چرا غایمان بالاتری که آنهم از پرتو داشت الهی است در وطن تو می‌سازند آنها فکر شان محدود نیست که بر مشاهدات مسلم قلم فرمز بکشند و اکتشافات علم را نادیده بسکرند بلکه ضمن تایید همه آنها کلید اساسی فهم را بدست میدهند و چرا غ روش خرد را می‌افروزنند قادر پر تو آن ز وا بای تاریک همگی روشن گردد.

طبیعت یا شهور یا خدا.

مثل اهر کاه مادیون در موقع جولان خود در جستجوی علت و معلول. با آنچه از نظر انسان این صحفه‌های شکفت انگیز حیات بدست عامل طبیعت ساخته شده و همه دارای علت و معلول است و هیچ چیز بدون علت بوجود نمی‌آید، هر چه هست از طبیعت (اهر) است، خدا شناسان بدون اینکه شمشپیں بر فرق آنها زده و یا او دارشان کنند که چرا غ چشم و حواس و خرد خود را خاموش نمایند برای آنها اثبات خواهند کرد که بلی همه چیز معلول علت است و علت‌ها مسلسله‌ها و زنجیره‌های بهم پیوسته تشکیل میدهند اگر شما آنها را منسوب بطبیعت می‌کنید اختلاف ما در اسم نیست می‌خواهید طبیعت بنامید یا خدا یا هر چه می‌خواهید، کلمه خدار در چهار هزار زبان مختلف

مینامند و ماهم حالا بشما که میشنوید اینطور میگوئیم .
 تراغ ما جدال لفظی نیست اما مطلب اینجاست که همین طبیعتی
 که شما منشاء کلیه امور میدانید و ما آنرا خدا میتمامیم دارای شعور
 است . چطور ممکن است چیزی که اینهمه موجودات باشدور را در عالم آفریده
 است خود عاری از شعور باشد ؟ مگر میشود کسی قادر چیزی باشد ولی آنرا
 بدیگری بدهد ؟ چطور ذات هستی نیافته هستی بخش میشود ؟
 این طبیعت نه تنها شعور دارد بلکه صاحب شعوری عالی عظیم ؛ بزر که
 خارج از حد وهم و تصور، مجموع تمام خرد ها و شعور ها و تین و های تمام موجودات
 میباشد زیرا در او خاصیتی هست که بمقدار لایتناهی از این موجودات باش دور
 میسازد پس شعور او هم باید لایتناهی باشد .

منجلاب

خلاصه ای فرزند - این اشخاص مادی را که در تلاش کشف حقیقتند
 بعده ای تشییه میکنم که در منجلابی پر گل و لای فرورفتہ باشند و بدون اینکه
 محتاج باشد که کسی بازها تذکری بدهد در صدد تعجات و در قبالی رهائی هستند
 اینها در عین غرق بودن در لجنز از الجایا در فکر تعجاتند . از بین گروه
 کثیر برخی سر از آب آلوده بیرون آورده و هوای لطیف را با حرص و لوع استشاق
 مینمایند ؛ میفهمند که هوای لطیفی هم هست ؛ زمین پا کی ، آفتاب در خشانی
 محیض روشنی هم غیر از این منجلاب وجود دارد .

کلیه اینها بشرند آنها که از منجلاب خارج شده و تعجات یافته اند
 دنیارا بروشی میبینند و از خود بیهال ذلت میبینند کسانی که تعجات پیدا کرده اند
 نه وقت دارند و نه وسپله ای پافته اند تا در صدد رهائی خود بربانند . کلیه آنها

شعرور و خرد دارند ولی خودشان این مطلب را درک نمی‌کنند
درواقع حال مادیون این بود.

این بود سخنانی که به فکر من رسید تادر دنباله مقاله فاضلابه جناب
آفای دولتشاهی بیان دارم . همه خوانند گال گرامی را بخداوندم تعالی
می‌سپارم .

بامام علی بن موسی الرضا عرض شد من می‌گویم صانع عالم دو تا
است پس دلیل بر یگانگی او چیست ؟ فرمود همینکه تو می‌گوئی دو تا است
دلیل یگانگی او است ؟ چون دومی را نمی‌گوئی مگر بعداز اثبات اولی
پس یکی را همه قبول داریم پس از یکی مورد اختلاف است (تو دومی را ثابت کن)

پرتابل جامع علوم انسانی